

[Bartholdy.]

Som bekendt har der i det sidste halvandet Aar ikke været anerkendt nye danske Skoler i Sydslesvig. Ca. 120 Skoler ønskes oprettet, men møder stadig Modstand. En voldsom Agitation sættes ind mod de Hjem, der ønsker deres Børn i danske Skoler, og Skolefolk, der er dansksindede eller blot sympatiserer med den danske Bevægelse, afskediges eller forflyttes sydpaa. Er det saadanne Forhold, Hjemmetyskerne misunder de Danske Syd for Grænsen?

Det er rigtigt, at Mindretallet har haft store Vanskeligheder med at komme i Gang med Privatskolerne, men det er urigtigt, at det skyldes Hindringer fra vor Side. Det er ikke vor Skyld, at der ikke findes et tilstrækkeligt Antal Lærere til de ønskede Skoler. Det skyldes som bekendt det Faktum, at der netop blandt de tysksindede Lærere var en saa stor Procent, der ved Domstolene er blevet fradømt deres Stilling. Endnu større og føleligere vilde Lærermangelen i øvrigt have været, hvis de kommunale Skoler var blevet opretholdt. Det er heller ikke vor Skyld, at Mindretallet ikke i Øjeblikket kan skaffe sig Lærere sydfra eller Tilskud til det kulturelle Arbejde. Her har det danske Mindretal i Sydslesvig været gunstigere stillet. Om det bliver ved med at være det, vil Tiden vise. Efter de foreliggende Oplysninger om den britiske Note vedrørende disse Forhold synes det saare tvivlsomt.

Heller ikke paa det kirkelige Omraade er Mindretallet Nord for Grænsen daarligere stillet end Mindretallet Syd for Grænsen. Ved Opretholdelsen af de folkekirkelige Embeder i Købstæderne og Adgangen til at oprette Frimenigheder med Brug af de danske Sognekirker har Hjemmetyskerne bevaret en Frihed, som vore Landsmænd Syd for Grænsen i høj Grad maa misunde dem.

Det er heller ikke vor Skyld, at de tyske Privatskolebygninger som Pant for Gæld til Nationalbanken er blevet beslaglagt. Med nogen Offervilje fra Mindretallets Side kunde adskillige af disse Skoler være sikret til fortsat Brug. Naar dette ikke er sket, skyldes det dels, at denne Offervilje ikke har været til Stede, dels at der i det hele taget ikke har været større Trang til eller Ønske om at fortsætte disse Skoler. Har der, som Mindretallet har klaget over, fra vor Side været lagt Hindringer i Vejen for Fremskaffelsen af egnede Lokaler til nye Skoler, maa det beklages. Efter hvad jeg ved, er der dog i Almindelighed vist Velvilje og Hjælpsomhed ved Opførelsen af nye

Skoler. Det vilde heller ikke være overensstemmende med den Aand, hvori vi for 1½ Aar siden vedtog den nye Lov om de tyske Privatskoler, om vi bagefter lagde Hindringer i Vejen for deres Oprettelse.

Paa et andet Omraade har Mindretallet klaget, nemlig over Vanskeligheder ved at skaffe sig Lokaler til Sammenkomster og kulturelle Foranstaltninger, Teaterforestillinger o.l. ign. paa Hoteller og andre Steder. Hvis disse Klager er rigtige og der virkelig er Tale om Boykot mod de paagældende fra dansk Side, maa det højligt beklages. Selv om det samme skulde være Tilfældet Syd for Grænsen, kan vi ikke i Nordslesvig nægte tysk kulturelt Arbejde Husrum, som det fik før 1945.

Det tyske Valgmanifest viser desværre, hvad man for øvrigt gennem de sidste to Aar har kunnet læse i „Der Nordschleswiger“, det tyske Ugeblad, der saa udpræget har været Organ for Faarhus-Fangerne og deres Paarørende, at Mindretallet stadig finder sig uretfærdigt behandlet og forfulgt paa Grund af sit Sindelag. Vi finder det beklageligt, at vore tyske Medborgere endnu ikke har forstaaet, at den Retsforfølgning, der har fundet Sted over for dem, der under Besættelsen har forset sig mod det danske Samfund, ganske nøje har fulgt de samme Retningslinier, endda med særlig Hensyn tagen til de særegne Forhold i Grænselandet, som er fulgt over for alle andre danske Borgere, der under Krigen gik Fjendens Ærinde. Straffudmålingen har derfor ikke paa nogen Maade været afhængig af de tiltalte Sindelag, men udelukkende af den Forseelse, de har begaaet mod den danske Stat, hvori ogsaa de er Borgere. Denne Erkendelse synes vi, Mindretallets Ledelse paa nuværende Tidspunkt burde være naaet til, og den burde ogsaa være naaet til Erkendelsen af, at det ikke gavner Mindretallet fortsat at opretholde Forestillingen om, at det er blevet og stadig bliver forfulgt.

Der har i de forløbne to Aar, siden „Bund Deutscher Nordschleswiger“ blev stiftet, vist sig at være stærke Brydninger inden for det tyske Mindretal; der har aabenbart været ført en Kamp mellem den Del, der ønskede at følge den loyale Linie, og den mere uforsonlige Del, præget af Faarhusmentaliteten. Det synes, som om den første Del efter Valget har faaet Overtaget, hvilket vi kun kan hilse med Glæde. Valget viste jo, hvad de fleste af os vel var klar over, at det tyske Mindretal trods daarlige Konjunkturer stadig er livskraftigt. Det opnaaede ved Valget 7 611 Stemmer og vilde medregnet de godt 2 000 Stemmer tilhørende